

Slovenský premiér: Pokud Ukrajina padne, jsme na řadě my

Eduard Heger, slovenský premiér

Američtí neoconi si začali silně kultivovat našeho (slovenského) doma málo viditelného premiéra. Po sérii interview v západních médiích ho pozvali před reflektory Davosu.

26. května 2022 - 06:20

Tam zopakoval tradiční propagandistický nesmysl o tom, jak Rusko potřebuje všechno kolem dobýt, píše na facebooku Juraj Draxler.

Mluvil jsem o tom již před invazí: příběh, jak jde Rusko dobývat Ukrajinu, je čistá fantazmagorie.

To potvrdily i následující události. Rusové na Ukrajinu vkročili s velmi omezenými silami. Jen se 130 tisíce vojáky proti tehdy přes 200 tisícovým ukrajinským ozbrojeným silám, které ty hned začaly zvyšovat mobilizaci.

Rusové prostě nepřišli zabírat Ukrajinu, s výjimkou strategických pásů na východě a na jihu, io těch ale s Ukrajinci dosud jednali - zatímco jednání probíhala.

S tím, že principiálně nemají záměr je anektovat, udělali by to jen, pokud by je k tomu další události dotlačili. (Jak to řekl v onom videu šéf německého námořnictva: proboha, to si opravdu někdo myslí, že Putin potřebuje nějaký kousek země někde na východě Ukrajiny? Hned poté ale odstoupil, pravdu mluvit nelze, ani v případě, že to bylo v malém kruhu lidí, ze kterých to někdo vynesl ven.)

Zdeněk Lanz: Promování „válečníků“ a hrdina od Deutsche Marine

Jejich požadavky jsou stále stejné: odstranění moci mimoparlamentních nacionalistických uskupení, konec protiústavního potlačování režimu nepohodlných stran, normální evropská garance práv "ruskojazyčného obyvatelstva" (dost nepřesný termín, ale ať), uznání nějaké formy federalizace a, to nejpodstatnější, garance, že se na Ukrajině nebude umisťovat technika, která by mohla sloužit v útoku na Rusko (zejména raketová, ale nejen ta).

Zároveň chtějí minimálně nějakou formu autonomie pro celý Donbas.

Všechny ostatní manévry jsou podřízeny tomuto: potřebují vytvářet na Ukrajince tlak, podle toho, co momentálně situace dovoluje. Tak, aby se ti podvolili a na požadavky přistoupili (když něco nevyjde, jako při ohrožení Kyjeva, jehož obklíčení by dokončili jen s příliš velkými ztrátami, Rusové prostě zkusí něco jiného).

To, zda tyto požadavky nějak morálně ospravedlňují ruské vedení v tom, co udělalo, nechávám otevřené. Zcela legitimní je i názor, že válku neměli právo rozpoutat a že je třeba mluvit io válečných zločinech.

Ale to je něco jiného, než očividně lhát. Podobně jako se klame v kadečem jiném ohledně celé situace.

Všechno toho se využilo k bezprecedentní válce s Ruskem, i formou velmi tvrdých sankcí, namířených proti celému obyvatelstvu Ruska.

V takových chvílích je specifickým, velmi agresivním kruhem dobrý každý jeden človíček, z každého malého státu v okolí Ukrajiny.

Třeba koridory pro dopravu zbraní, pro přelety špionážních letadel, poskytování materiální podpory (dodávky vlastních zbraní, jako v případě naší S-300) a podobně. A samozřejmě každý hlásek je dobrý pro využití v propagandistické válce.

Ukrajincům alespoň lze uznat, že opravdu tvrdě bojují, i to, že část elity se vcelku příkladně v těchto těžkých chvílích semkla. Takže k nim lze pociťovat, bez ohledu na to, zda s jejich kroky souhlasíme nebo ne, respekt.

K mnoha jiným lidem, co se na situaci otrocky přiživují, a slouží, lze mít maximálně takový respekt, jako k hadru na mytí podlahy.